

BELGIANARTPRIZE

Persbericht

BO
ZAR

Shortlist voor de BelgianArtPrize 2020 bekendgemaakt

Vrijdag, 28 juni 2019

De jury maakte de shortlist bekend van de vijf finalisten van de BelgianArtPrize 2020:

Agentschap, Sammy Baloji, Saddy Choua, Jacqueline Mesmaeker en Joëlle Tuerlinckx

Elk van deze vijf kunstenaars zal een nieuw artistiek project voorstellen van 19 maart tot 24 mei 2020 in het Paleis voor Schone Kunsten (BOZAR). De winnaar wordt in mei 2020 bekendgemaakt tijdens een prijsuitreiking in BOZAR.

Nominatoren

De shortlist werd opgesteld uit een lijst van 184 genomineerden, samengesteld door 79 kunstprofessionals en -verzamelaars. De organisatoren schakelden een adviescomité in om een vernieuwd panel nominatoren op te stellen die de diversiteit vertegenwoordigen van ecosystemen die deze kunstscene zo boeiend maakt. Voor meer transparantie, zullen de namen van de nominatoren openbaar gemaakt worden bij de bekendmaking van de 5 finalisten. Voor meer transparantie, worden de namen van de nominatoren openbaar gemaakt bij de bekendmaking van de finalisten, terug te

vinden op www.belgianartprize.be/wedstrijd/reglement.

Aan de nominatoren werd gevraagd maximaal vijf kunstenaars voor te dragen, rekening houdend met de focus van de BelgianArtPrize op een sleutelmoment in de carrière van kunstenaars wiens praktijk reeds een aanzienlijke ontwikkeling kent zonder evenwel al beduidende en terechte erkenning te genieten. Het oeuvre van deze kunstenaars getuigt niet alleen van een intrinsieke maturiteit maar schrijft zich tevens in in een dialoog waaruit zijn/haar betrokkenheid tot de hedendaagse wereld blijkt.

Jury

De organisatoren hebben bewust aan de diversificatie van de jury gewerkt en een panel juryleden geselecteerd die allen zeer betrokken zijn in de hedendaagse kunstscene en verschillende achtergronden en verscheidenheid aan activiteiten in zowel de publieke als de privésector hebben.

De BelgianArtPrize 2020 jury bestaat uit Olga Dreesmann Ramos-Esteban (verzamelaarster, begunstiger van verscheidene kunst- en liefdadigheidsinstellingen, bestuurslid van verscheidene instellingen), Wilfried Cooreman (verzamelaar, bestuurslid van verscheidene culturele instellingen), Otobong Nkanga (kunstenares en laureate van de BelgianArtPrize 2017), Nataša Petrešin-Bachelez (onafhankelijk curatrice, redactrice en schrijfster), Dries Douibi (codirecteur van Kunstenfestivaldesarts, dramaturg) en Nicolaus Schafhausen (curator, auteur en redacteur). De jury werd voorgezeten door Sophie Lauwers (directrice tentoonstellingen BOZAR).

De finalisten werden door de BelgianArtPrize 2020 Jury gekozen uit een lijst van 38 genomineerde kunstenaars met minstens 3 stemmen.

Juryverslag

“De jury was onder de indruk van de kwaliteit van de nominaties en het grote aantal kunstenaars die genomineerd werden voor editie 2020 van de BelgianArtPrize, wat de diversiteit van de Belgische kunstscene en de complexiteit van de bestaande werkmethoden weerspiegelt en bevestigt.

Een lang, transparant en doordacht debat ging vooraf aan de moeilijke selectie van de finalisten voor de BelgianArtPrize. De juryleden – die allen verschillende achtergronden en verscheidenheid aan activiteiten in zowel de publieke als de privésector hebben – onderzochten zorgvuldig diverse aspecten van het werk en de loopbaan van de kunstenaars. Ze verkenden de kunstpraktijken vanuit verschillende invalshoeken en hielden rekening met de eigenheid van elke kunstenaar, wat leidde tot een boeiend debat.

De jury ging de uitdaging aan om niet alleen de relevantie van het werk en de kunstenaarspraktijk van elke genomineerde te beschouwen, maar ook de omstandigheden en het klimaat waarin de werken bestaan en de huidige uitdagende realiteit van antwoord dienen. Ze onderzochten tevens de relevantie van het standpunt van de kunstenaar in de actuele tumultueuze wereld. De jury keek ook naar de verantwoordingsplicht van de kunstenaars ten opzichte van de thema's die ze behandelen, de veelzijdigheid in mediagebruik, en in hoeverre ze zich richten op een divers publiek.

De jury selecteerde bewust 5 finalisten zonder een lijst van reservekandidaten. De juryleden stelden dat elk van de 5 finalisten meerdere manieren van zijn, bestaan en wereldbeschouwing openen. De jury is ervan overtuigd dat het werk van de finalisten kan helpen een meervoudig perspectief – zowel fysiek

als emotioneel – van onze realiteit te ontwikkelen, aangezien ze elk niet alleen een bijzonder nauwkeurige kijk hebben op hun eigen positie en verleden, maar omdat ze ook het vermogen hebben tot inzichtvolle analyses van hun directe sociale en culturele omgeving.

Alle finalisten drukken hun persoonlijke opvattingen uit over de ingewikkelde tijden waarin we leven, en bieden tegelijkertijd een ingang tot verscheidene standpunten en perspectieven waarmee we rekening dienen te houden, terwijl ze zich bewust zijn van het feit dat opvattingen en zaken die we als vanzelfsprekend beschouwen in het gedrang komen.

De jury benadrukt dat het werk van de finalisten daarom niet alleen weerklank heeft in België, maar grensoverschrijdend resoneert.

Met de selectie van deze 5 finalisten voor de BelgianArtPrize wil de jury de kunstenaars de gelegenheid bieden de dialoog die ze reeds aangaan met het publiek verder uit te diepen. Deze prijs moet hen de bredere erkenning schenken die ze verdienen.”

Over de BelgianArtPrize

De BelgianArtPrize is een prestigieuze prijs voor hedendaagse kunst in België. Ze wordt sinds 1950 georganiseerd door La Jeune Peinture Belge/De Jonge Belgische Schilderkunst, in nauwe samenwerking met het Paleis voor Schone Kunsten. De BelgianArtPrize streeft ernaar Belgische of in België residerende kunstenaars een beduidende steun te bieden en hun nationale en internationale erkenning te versterken.

Om de twee jaar selecteert een jury finalisten die een budget krijgen om nieuw werk tentoon te stellen in BOZAR. De uiteindelijke winnaar ontvangt de Crowet-prijs ter waarde van 25.000 euro. Er is ook een publieksprijs ter waarde van 10.000 euro, aangeboden door hoofdsponsor ING.

De selectie van de vier finalisten voor de vorige editie lokte heel wat reacties uit, en uiteindelijk ging de BelgianArtPrize 2019 niet door.

De organisatoren van BelgianArtPrize hebben aandachtig geluisterd naar verschillende stemmen uit het kunstenveld en hielden er rekening mee in het uitwerken van de procedures voor de editie 2020 van de Prijs die te raadplegen zijn op www.belgianartprize.be/wedstrijd/reglement. De organisatoren van de Prijs zien erop toe dat er in alle etappes van de prijs meer rekening zou gehouden worden met diversiteit en geen enkele vorm van discriminatie een doorgang zou vinden. Ook niet op basis van ras, etniciteit, geloof, overtuiging, leeftijd, seksuele oriëntatie of genderexpressie.

Zo respecteert de Prijs meer dan ooit de veelheid en verscheidenheid van stemmen die het Belgische kunstlandschap kenmerken.

Main sponsor:

Biografieën

Agentschap

“Agentschap” is een in Brussel gevestigd internationaal initiatief dat in 1992 werd opgericht door Kobe Matthys. Agentschap maakt een steeds aangroeiende ‘lijst met dingen’, die meer specifiek voortkomt uit recente en historische juridische zaken en geschillen rond intellectueel eigendom (copyrights, patent, handelsmerken, etc.) uit de hele wereld. Het koloniale concept van intellectueel eigendom berust op de fundamentele uitgangspositie dat er een scheiding bestaat tussen natuur en cultuur, en bijgevolg ook tussen expressie en ideeën, creatie en feiten, subject en object, mens en niet-mens, originaliteit en traditie, individu en collectief, lichaam en geest, etc. Elk ‘ding’ of controversie op de lijst getuigt van een moment van aarzeling over deze scheiding. Agentschap presenteert deze onderwerpen (van discussie) in de vorm van tentoonstellingen, performances, bijeenkomsten of publicaties.

Recente projecten van Agentschap : KIOSK, Gent (2018-19); La Verrière - Fondation d'entreprise Hermès, Brussel (2014); Objectif Exhibitions, Antwerpen (2011); Animism (Extra City, Antwerpen, 2010); Le Plateau, Parijs (2010); Contemporary Art Museum, St Louis (2010); PhotoCairo 4 - CiC Cairo (2009); Unscene – WIELS, Brussel (2009); Agentschap werd genomineerd voor het Visible Award in 2017.

In 2020, heeft Agentschap een project in het Haus der Kulturen der Welt in Berlijn.

Sammy Baloji

Sammy Baloji, geboren in 1978 in Lubumbashi, is beeldend kunstenaar en fotograaf, maar ook mede-oprichter van de Picha Encounters, een foto- en video-biënnale in Lubumbashi. Sinds 2005 verkent hij de herinnering en geschiedenis van de Democratische Republiek Congo. Zijn werk is een voortdurend onderzoek naar het culturele, architecturale en industriële erfgoed van de Katanga-regio, alsook een bevraging van de effecten van de Belgische kolonisatie. Zijn video's en foto-series laten zien hoe identiteiten worden gevormd, getransformeerd, geperverteerd en opnieuw worden uitgevonden.

Baloji nam deel aan de African Photography Meetings in Bamako in 2007, de Biënnale van Lyon in 2015, de Biënnale van Venetië in 2015, het Photoquai Festival in het Musée du Quai-Branly in 2015, de Biënnale van Dakar in 2016 en de 14e editie van de Documenta in 2017. Zijn werken zijn tentoongesteld in het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika in Tervuren, Mu.ZEE in Oostende, het Tate Modern in Londen, het Africa Center in New York en het Smithsonian National Museum of African Art in Washington DC. Hij ontving verschillende prijzen, waaronder die van het Prins Claus Fonds in Nederland, de African Photography Encounters in Bamako en de Dakar Biënnale. Hij won de Rolex Mentor en Protégé Arts Initiative Award in 2014.

Saddie Choua

Saddie Choua (1972, Bree, BE) woont en werkt in Brussel. Met behulp van meta-documentaire tactieken, humor, eigen (film)materiaal, en collages van populaire interculturele formats en autobiografische elementen, zet ze racisme, discriminatie van vrouwen en klasse, evenals haar katten in de schijnwerpers. Ze creëert een nieuwe pseudo-realistische imaginaire wereld die tegelijkertijd zeer herkenbaar en volkomen buitenaards is. Het is haar manier om de (beeld)taal van onze media te ondermijnen en de kritische en politieke zelf-reflectieve blik van haar publiek aan te scherpen. De uitdaging is om ‘situaties’ te creëren die de machtsstructuren onthullen achter de beelden die we internaliseren en reproduceren. Choua ontmaskert hoe we beelden en dialogen over de ander consumeren en hoe deze ons zelfbeeld en historisch bewustzijn beïnvloeden. Ze onderzoekt hoe ze vanuit een subalterne positie anders kan spreken en verbeelden; of is het net het concept van ‘de ander’ dat haar opsluit in dominante beelden en narratieven?

Saddie Choua had solo- en groepstentoonstellingen in oa. BOZAR, Brussel, 2014; WIELS, Brussel, 2015; Biennale van Marrakech, 2016; MU.ZEE, Oostende, 2016; Showroom, Sint Lucas School of Arts Antwerpen, 2016; KIOSK, Gent, 2017; Festival Concreto, Fortaleza, 2017; Kooshk-Air Antwerpen, Teheran, 2018; Kanal-Centre Pompidou, Brussel, 2018-2019; Savvy Contemporary, Berlijn, 2018; Akademie der Künste der Welt - Richas Digest, Keulen, 2018; Villa Empain, Brussel, 2018; Laboratoire Bx, Bordeaux, 2018; Contour Biennale, Mechelen, 2019. Haar werk maakt deel uit van binnen- en buitenlandse privé- en publieke collecties.

Jacqueline Mesmaeker

Jacqueline Mesmaeker, geboren te Ukkel in 1929, leeft en werkt in Brussel. Na haar eerste artistieke ervaringen in de architectuur en design, vervolgens als styliste van 1962 tot 1972, wijdt Jacqueline Mesmaeker zich aan de studie van visuele problemen. Niet zonder humor analyseert ze visuele en tekstuele vragen in haar tekeningen, installaties en video's, waarbij ze graag gebruik maakt van archiefphoto's, films, Ansichtkaarten of tekstfragmenten en objecten die zij doorheen de tijd verzamelt. Afgestudeerd in 1967 aan de Kunstacademie van Brussel, waar ze het atelier van Georges Vlaminck volgt, en aan de Ecole nationale supérieure des arts visuels van Ter Kameren, waar ze van 1978 tot 1984 zal doceren, ontwikkelt ze een oeuvre beïnvloed door het romantische en literaire conceptualisme van de Belgische meester Marcel Broodthaers.

Jacqueline Mesmaeker heeft solo-tentoonstellingen gehad in o.a. La Verrière - Fondation d'entreprise Hermès, Brussel (2019); Rectangle, Brussel (2015); Galerie Nadja Villenne, Luik (2015, 2013, 2011); Congres station, Brussel – JAP (2012); (SIC), Brussel (2009), Etablissements d'En Face, Brussel (2010; 2007); Paleis voor Schone Kunsten, Brussel (2005). Ze heeft deelgenomen aan verscheidene groepstentoonstellingen, o.a. : M HKA, Antwerpen (2018); (SIC), Brussel (2017); Projets Arts Centre, Dublin (2015); Extracity, Antwerpen (2014); MAC's, Hornu (2014); Mu.ZEE, Oostende (2014); Unscene II, Wiels, Brussel (2012), Les Brasseurs, Luik (2003).

Joëlle Tuerlinckx

Joëlle Tuerlinckx (geboren in 1958 in Brussel) verkent het begrip context (plaatsen, architectuur) in al zijn dimensies (historisch, politiek, cultureel) en onderhoudt een onlosmakelijk fysieke en conceptuele relatie met de ruimte. Het zijn dan weer de dimensies van tijd aanwezig in haar werk die werkelijk de basis van haar oeuvre vormen. De kunstenaar bevreemdt de voorwaarden en conventies van het tentoonstellen, de zichtbaarheid van een werk, en maakt gebruik van procedures vrijwillig gekozen buiten het gebied van de beeldende kunst, die ze ontleent om steeds nieuwe modaliteiten te verkennen of voor te stellen. Ze stelt de grenzen, de oneindigheid van een proces, een idee, een ruimte in vraag. Tuerlinckx houdt van gevonden voorwerpen, assemblages, relaties en ruimte tussen de dingen, meer dan van de dingen zelf. Van de tentoonstelling heeft ze haar medium gemaakt, van het atelier haar instrument; en haar terugkerende onderwerp dat ze graag in scène zet. In een wereld die ze parallel noemt, archiveert ze haar werk volgens een eigen logica die ze steeds opnieuw uitvindt.

Joëlle Tuerlinckx heeft talrijke prijzen gewonnen voor haar werk en boeken; haar werken bevinden zich in verschillende nationale en internationale collecties; haar recente monografische tentoonstellingen zijn onder andere: Dia Beacon, New York (2018); Centre international d'art et du paysage, Vassivière (2018), Kunstmuseum/Museum für Gegenwartskunst, Basel (2016); Haus der Kunst, München (2013); Arnolfini, Bristol (2013); Wiels, Brussel (2012); Reina Sofia, Palacio de Cristal, Madrid (2009); ze nam tevens deel aan: Manifesta 10, Sint-Petersburg (2014); Manifesta 3, Ljubljana (2003); Documenta 11, Kassel (2002).